

Opinia lui Pompiliu Marcea referitoare la personajul Persida din romanul "Mara" al lui Ioan Slavici

Marcea apreciaza faptul ca suntem inclinati sa consideram ca personajul central al cartii nu este Mara, ci Persida, intrucat descrierea drumului Persidei retine in cea mai mare masura atentia cititorului, numarul de pagini consacrat ei depasind cu mult pe cel dedicat celorlalti eroi.

Persida este descrisa in evolutia caracterului ei, si acest fapt, mai ales, o trece inaintea mamei sale.

Inca de mica, Persida are personalitatea ei, Maica Aegidia o respecta, socotind-o "in afara si deasupra celorlalte fete". Ea nu implinise nici saisprezece ani cand incepe sa-si impuna vointa si inca intr-o asemenea masura, incat nimeni si nimic n-o va impiedica sa renunte la sentimentele sale. Desi fiica respectuoasa si devotata mamei, Persida va face mereu numai ce va vrea ea.

La inceput portretul Persidei este sumar, incet insa, acesta se contureaza din consideratiile celor din jur, cu toata arta si frumusetea ei cuceritoare.

Persida provoaca un curent de senzualitate sanatoasa, care-i exprima vibrant feminitatea. Din momentul in care Persida apare "in lume" si se indragosteste, ea ii pune in umbra pe toti ceilalti.

Marcea subliniaza faptul ca ea este cea care, in roman, sufera mai mult decat toti si invinge, prin vointa, luciditate, dragoste si o admirabila afectiune casnica, greutati de necrezut. Persida trece prin momente care ar fi putut-o infrange usor. Mara este in aceasta privinta doar un produs al mediului, stiind numai sa i se adapteze printr-o inteligenta practica, Persida fiind un personaj admirabil.

Caracterul Persidei nu paleste deloc pe parcursul cartii, fiecare moment adaugand noi laturi si nuante personalitatii ei, personajul fiind de o extrema densitate si de o substanta puternica. Bogatia ei sufleteasca se releva mai ales in dragostea ei pentru Natl. Dragostea Persidei e de un dramatism rascolitor, ca un sarpe care o framanta si-o chinuie, momente de inefabila multumire sufleteasca alternand si amestecandu-se cu anxietatea mistica.

Dragostea la eroii lui Slavici are o inedita profunzime, acorduri grave, eminesciene : o data cuprinsi de ea, tinerii parca se dezzechilibreaza si ca in cazul eroticii eminesciene, voluptatea iubirii se asociaza cu durerea, dand acel "farmec dureros". Cand o vede prima oara pe Persida, Natl "ramase uimit, cu inima inclestata, cu ochii oarecum impaienjeniti", neavand insa adancimea si statornicia manifestate de Persida. Nimic n-o clinteste, nimic n-o inspaimanta pe Persida, ea fiind o fiinta integrala, un caracter, un om de virtute. Intelegem evident ca durabilitatea sentimentului presupune intensitatea lui.

In timp ce Natl incepe sa decada, devenind betiv si cartofor, Persida dovedeste admirabile calitati

Referate

Referate, Comentarii, Eseuri, Caracterizari
<http://referatenoi.ro>

---

de sotie : harnica, chibzuita, gospodareste totul cu priceperea celui mai destoinic barbat, fiind in acelasi timp de o rara delicatete. In discutiile, adesea aprinse, pe care le avea cu Natl, pe care se trudea sa il aduca pe calea cea buna, Persida demonstreaza o superioritate absoluta, in stare sa clatine chiar blazarea absoluta a sotului.

Schimbarea spectaculoasa a unui om ca Natl intr-un sot de o afectivitate induiosatoare este posibila, dar trebuia demonstrata mai minutios si mai convingator. Slavici nu incearca insa sa demonstreze pentru ca el ilustreaza o idee metafizica religioasa: noul-nascut va ameliora prin simpla aparitie pacatul savarsit de batranul Hubar.

Persida si Natl sunt personajele care intra in alcatuirea conflictului, amestecat, prin manifestarile sale violente, fiind si Hubar cel batran. Hubar n-are insa, in general, substanta, individualitatea sa nu este rezultatul unor fapte de viata rascolitoare, care sa atinga zone sufletesti adanci.

Un personaj realizat este Trica. De mic, ca si sora sa, isi defineste o personalitate indiscutabila, fiind darz si incapatanat, trezind respectul si stima celor din jur. Desi "cam mototol si gura-casca", umbland mereu murdar si neglijent, trezeste admiratie prin constiinciozitatea, corectitudinea si rabdarea pe care le depune in munca.

Umanismul romanului "Mara" este una din virtutile sale fundamentale si sensurile adanci ale acestei opere sunt deosebit de edificatoare cu privire la personalitatea umana a lui Slavici. Destinul eroilor din roman se desfasoara pe un fundal social si etnic plin de viata si de culoare, descris si evocat cu o remarcabila stiinta a detaliului si in acelasi timp se integreaza in unitatea crea-i dau fiinta.